

Ere – donateurs Paluda

Amicitia, J.Cleiren	Markt 9	Hoensbroek
Bindels, C.J.	Molenweideplein 9	Lanaken
Bijsmans, schilderwerk	Heerlerbaan 134	Heerlen
Boer, N. de	Luiperbeekstraat 35	Klimmen
Boosten Mode	Akerstraat Nrd 156	Hoensbroek
Boss, garage	Kastanjelaan 148	Hoensbroek
Brekel-Poels, J.M	Poststraat 12	Hoensbroek
't Chalet, ontspanningscent.	Komeetstraat 25a	Treebeek
Criekingen van, woninginr.	Hoofdstraat 390	Hoensbroek
Crijns J., schoenmode	Kouvenderstraat 40	Hoensbroek
Friture Johnny, J. Vorselen	Mgr Hansenlaan 81A	Hoensbroek
Giesen, vlees/vleeswaren	Breukerweg 196	Hoensbroek
Heuts, automaterialen	De Koumen 38/40	Hoensbroek
Hollanders, bouwmachines	Nijverheidsstraat 20	Hoensbroek
Howa, binnenhuisdecoratie	Nieuwstraat 10	Hoensbroek
Jong, Th de	St. Janstraat 51	Hoensbroek
Kallen Raeven, accountants	Hoofdstraat 81	Hoensbroek
Knibbeler Meubelen	Winkelc. 't Loon	Heerlen
Koenen, J., autoschade	Breukerweg 178	Hoensbroek
Laumen, Arno	Panhuisstraat 9	Amstenrade
Lemmens, G., opticien	Kouvenderstraat 53	Hoensbroek
Leurs, J., woninginrichting	Eikenweg 14	Hoensbroek

HARTELIJK DANK!!! ZONDER UW STEUN

ZONGEN WIJ “EEN TOONTJE” LAGER

Ere – donateurs Paluda

L'Ortye, tuin, deco, bouw	De Koumen 72	Hoensbroek
Martens, J., apotheek	Hoofdstraat 87	Hoensbroek
Mediar Vastgoed	Poststraat 14	Hoensbroek
Melick van, keurslager	Hoofdstraat 78	Hoensbroek
Mertens, M.	St. Gerlachstraat 9	Hoensbroek
Michelitsch, J.	Churchillstraat 12	Hoensbroek
Monuta Universele	Hoofdstraat 100	Hoensbroek
Moonen, J.	Dr. M.L. Kinglaan	Hoensbroek
Moonen-Wanders, steenhouwerij	Wijngaardweg 10	Hoensbroek
NEBA, woon- projectinrichting	Nieuwstraat 13	Hoensbroek
NORAD bv, verwarming	De Koumen 148	Hoensbroek
Van Oers, assurantiën	Kouvenderstraat 238	Hoensbroek
Offermans, J.	Kouvenderstraat 71	Hoensbroek
Olberts, Drs F.	Brandenburg 6	Klimmen
Oost, F. van, verzekeringen	Jul. Bernhardlaan 8	Hoensbroek
Oost, W. van	Nieuwstraat 154	Hoensbroek
Portiek, H.	Eikenweg 18	Hoensbroek
Schutgens, Mr. J. notaris	Akerstraat Nrd 292	Hoensbroek
de Ster, kleding	Nieuwstraat 72	Hoensbroek
Swakhoven, A., sleutelservice	Sittarderweg 181	Heerlen
Uitvaartcentr. Van den Hout	Kathagen 10	Vaesrade
Waal, F. de	St. Teunisstraat 3	Hoensbroek

ZIJ STEUNEN ONS

STEUNT U HEN!!

Van de redactie

Hier ligt weer voor u het zomernummer van de Notenkraaker. Na de herfstige lente, is het dan toch ook echt zomers weer geworden. Het is weer een goed en prettig gevuld nummer geworden, dit mede dankzij Jos Vermeere (echtgenoot van Jeanette Vermeere – de Bruin) die een mooi en duidelijk verslag heeft gemaakt van de concertreis van 3 t/m 7 mei naar Praag.

Hoewel er organisatorisch nogal wat schortte, schijnt het een goede, fijne en gezellige reis geweest te zijn. Gelukkig blijkt dat er toch voldoende saamhorigheidsgevoel aanwezig is, om het oude 'Paluda – familie' gevoel weer te kunnen oproepen (zoals Mia Rutten in haar korte reisverslag schrijft).

Daarnaast is er aandacht gewijd aan de maand Mei, wat vanouds de 'Maria – maand' is en waarin ook 'Moederdag' plaatsvindt. En er dit keer ook plaats voor een heel speciaal vogeltje dat dezelfde naam heeft als ons clubblad; hopelijk zingen wij wat gevarieerder en uitbundiger en ook het hele jaar door (en niet alleen tijdens de bronstijd).

Natuurlijk zijn de vaste rubrieken: "Kennismaking met", "De eerste regel en dan" aanwezig. Daarnaast de inzending van de ontspanningscommissie die haar best heeft gedaan om wat leuke activiteiten op touw te zetten als afsluiting van het koorjaar en voor het begin van het komende jaar. Goede initiatieven die het koorgevoel ten goede kunnen komen; zeker voor een koor geldt dat het geheel meer is dan de optelsom van de delen; naast individuen vormen we gezamenlijk een koor.

Verder zijn er weer aardig wat ingezonden stukjes naar ons toegekomen waardoor dit blad echt iets van ons allen is. Blijf vooral zo doorgaan met het aanreiken van stof. Ook de vaste zaken als "Van de Ziekendienst", "de Agenda" en de advertenties van de mensen die ons koor zo trouw sponsoren zijn weer geplaatst.

Op dit moment is het nog niet zeker of het stuk "an de Voorzitter" gevuld wordt. Deze arme man heeft het namelijk zo druk met op vakantie gaan, dat hij waarschijnlijk geen tijd heeft gekregen om te schrijven. Het zij hem vergeven, want er komt toch heel wat op je af, als je een goede voorzitter wilt zijn; hopelijk is hij goed uitgerust thuisgekomen, zodat hij zijn taak weer kan voortzetten.

Nog een persoonlijke opmerking: laatst had ik (Anneke) een Notenkraaker aan mijn moeder laten lezen en ze liet mij weten het een erg gezellig blad te vinden, prettig en boeiend om te lezen. Wij van de redactie blijven ons best doen en met voldoende steun van de koorleden zal dit voorlopig wel lukken.

Voor ons ligt nog de uitdaging zaterdag 24 juni van het "Midzomernacht Cultuur Festival" in Kasteel Hoensbroek. Het lijkt een boeiende avond te worden, goed en gevarieerd gevuld en hopelijk straalt Hoensbroeks Gemengd Koor Paluda zijn kracht, kennis en gevoel uit.

De affiches zijn al in elk geval prachtig en zijn verzorgd door Hub Ermers; Hanneke van Crieelingen rent zich rot in verband met het zorgen en regelen van de contacten en waarschijnlijk zijn hier nóg wel enkele leden druk mee bezig. In het volgende nummer zal zeker verslag gedaan worden van dit groot feestelijk gebeuren. Voor andere geplande activiteiten kunt u kijken naar de agenda op de laatste bladzijde van dit blad.

Rest ons van de redactie nog iedereen alvast een hele goede en ontspannen vakantie toe te wensen en hopelijk komen we dan allen in goede gezondheid en met een opgewekt humeur in augustus weer terug om de repetities te hervatten.

Anneke Knol en Pauline Döpp

Kennismaking met ... Menny Fleuren

Hallo Paludavrienden, nu ben ik aan de beurt. Ik heb de pen overgenomen van Agnes Swakhoven en zal een kleine levensbeschrijving proberen op te schrijven.

In een koude periode ben ik op 9 november 1929 te Hoensbroek geboren. Mijn ouders kwamen uit Wijchen bij Nijmegen. Als jongste telg en enige zoon heb ik op de Steenberg een hele mooie jeugd gehad. Door mijn vier oudere zussen en natuurlijk mijn ouders kwam ik niets tekort, ook niet toen ik op 19-jarige leeftijd door een ongeluk mijn rechterarm moest missen.

In 1949 werd ik als jongen van 20 jaar lid van Paluda. Veel ups en downs heb ik al die jaren meegemaakt, maar de boventoon had toch wel het zingen. De mooie concerten, de geweldige reizen, de saamhorigheid en de hechte vriendschap die nog steeds bestaat.

In die tijd leerde ik Helga goed kennen. De hele familie De Bruin was toen lid van Paluda en met mijn aanstaande schoonvader kon ik het direct goed vinden; zingen en na afloop een gezellig glas bier. In 1955 trouwden wij; toentertijd gaf Paluda nog een 'aubade' voor het bruidspaar aan huis.

Toen het koor in 1958 een gemengd koor werd, ging Helga mee, van die tijd af kwam ik nooit meer te laat thuis, we waren altijd samen.

De carnavalstijd was ook steeds iets bijzonders, we hebben hier ook veel plezier beleefd met het maken van de wagens in de garage van Pierre Smit. Jarenlang hebben we de hoofdprijs of de eerste prijs in de wacht gesleept met heel simpele voorbeelden. Toen kon dat alles nog, nu is het wat zakelijker.

Heel veel zou ik kunnen vertellen over onze concertreizen. Na Raggal, de ontmoeting met de Nederlandse consul Dhr. Bertsch

en zijn vrouw in Bludenz, Schenkenzell, Breitenbach, Fieberbrunn, Mutterstadt, overal bijzondere ontmoetingen. Ook onze prachtige concerten met Harmonie-Orkest Staatmijn Emma; solisten waren toendertijd Henk Driesse, Lucy Tilly en de Hoensbroekse zanger Joep Linders.

Ook drie mooie concerten met Marco Bakker en Ingrid van de Capelle onder de deskundige leiding van Jan Zaad, die al vele jaren onze trouwe dirigent is.

Ons 50-jarig jubileum in 1964 was echt een groot feest! Een prachtige grote tent op het marktplein, alles kon nog in die tijd. Er werden die dagen mooie concerten gegeven en voor de ontspanning had het bestuur (je gelooft het bijna niet) 'André van Duin' gecontracteerd, hij had twee optredens en vroeg hiervoor fl. 50,- ! Het grote Italiaanse orkest van Franco Angeletti en zangeres Thérèse was een gewaarwording.

Ja, zo kan ik heel veel vertellen, maar schrijven ligt mij niet zo. Als je 57 jaar actief bent in het koor, dan moet je er wel van houden. Ik probeer er iedere dinsdag nog te zijn, al gaat mijn lopen niet meer zo soepel, maar met mijn steun en toeverlaat en mijn medezangers hoop ik het nog een paar jaartjes vol te houden en wil ik ook nog mee naar Praag (wat intussen al achter de rug is).

Ik geef de pen over aan het oudste zingende lid: Mia Ermers.

Menny Fleuren.

Concertreis met Paluda naar Praag (de gouden stad met 100 torens).

Zittende aan een lekker half literdje in hotel Sport te Kralupy op 20 km afstand van Praag vroeg de voorzitter van Paluda aan mij of ik bereid was een reisverslag te maken. Ik was een beetje verrast dat mij dat gevraagd werd, maar de volgende dag heb ik besloten ja te zeggen, temeer daar Piet zei dat het best een

kritisch verslag mocht worden. Bij deze dan en terug naar woensdag 3 mei.

Eerst zou vertrokken worden om 6 uur, maar gelukkig werd dat gewijzigd in 7 uur. Toen wij rond 6.50 uur arriveerden op de markt in Hoensbroek, stond de reisbus van de Heidebloem uit België al trappelend van vertrekverlangen op ons te wachten. Na het inladen van de koffers en het plaatsnemen in de bus werd rond 7 uur daadwerkelijk vertrokken. Een Paluda-lid die helaas niet mee kon, zwaaide ons uit met een levensgrote Nederlandse vlag. Andere uitzwaaiers hadden voor kleine Nederlandse vlaggetjes gezorgd. De bus was comfortabel, de rugleuningen konden versteld worden en ook een voetenbankje was aanwezig. Voorts aan boord de mogelijkheid voor koffie, thee, bier en fris en voor noodgevallen een toilet.

De eerste chauffeur was een "sjeng"(voor niet-insiders dit is een scheldnaam voor een Maastrichtenaar) een beetje praatziek en ik geloof niet dat veel reizigers het betreurden dat hij na een van de regelmatige stops in Duitsland werd vervangen door een Belgische chauffeur die wel weer erg weinig zei. Van het ene uiterste in het andere.

Zoals ik al zei werd er regelmatig gestopt (waarbij door een van de passagiers het begrip ritsen werd geïntroduceerd voor het uitstappen wat hij, mogelijkterwijs tot vervelens toe, lang is blijven volhouden) voor een hapje te eten, te drinken en sanitaire behoeften.

Ondertussen was in de bus door Piet Joosten een programma-boekje uitgereikt van het door MCT (Muziek & Cultuur Tours) georganiseerde Internationaal Korenfestival in Praag. Buiten gegevens van de optredende koren stonden er ook allerlei wetenswaardigheden over Praag in. Zo konden we lezen dat de Karelsbrug dateert uit 1357, maar dat de diverse beelden er later opgezet zijn. Ook over de Praagse burcht die gedomineerd wordt door de St. Vituskathedraal, de grootste kerk in Praag, waarvan de oorsprong uit 935 stamt, over de oude stad en het plein met

de beroemde astronomische klok enz. Onze gidsen zouden ons in de komende dagen daar nog veel meer over vertellen. Een half uur durende file bleek te zijn ontstaan door een gekantelde vrachtauto.

Aan de grens met Tsjechië konden we voor onze euro's kronen kopen, maar de chauffeur zei dat de koers niet zo gunstig was en we beter in Praag konden pinnen. Menigeen wisselde dan ook voor betrekkelijk geringe bedragen om. Helaas raakte hier iemand al haar papieren kwijt, misschien wel bestolen. Dit zou later nog iemand van ons gezelschap overkomen.

Vervolgens was het op weg gaan naar Pilzen, alwaar in de brouwerij van Pilsener Urquelle een maaltijd geserveerd werd. Hier werd ook voor de eerste keer kennis gemaakt met Tsjechisch personeel wat de vriendelijkheid nog niet heeft uitgevonden. Dit zouden we de komende dagen nog vaak ondervinden. Iedereen heeft zijn eigen mening over deze maaltijd, dus hier ga ik niet verder op in.

Na vertrokken te zijn uit Pilzen via de autoweg en diverse landweggetjes kwamen we rond 22.00 uur in hotel Sport te Kralupy aan. Het inchecken ging vlot. De vloerbedekking in het hotel had de beste tijd gehad. De kamers waren van al het nodige voorzien, wel een beetje uit de tijd, maar ja. Een toilet, een douche, een piepklein spiegeltje, een piepklein medicijnkastje, overgordijnen die in een boog hingen, zelfs een tv., een kleerkast met leg- en hanggedeelte, weliswaar met maar één schuifdeur, twee bedden, wat meubilair, wel dubbel glas. Onze chauffeur vond het een Russisch hotel. Wat echt niet kon in het hotel was de lift, zeer decadent modern, van roestvrij staal.

Na het uitpakken van de koffers toch nog even naar beneden voor een drankje. Een halve liter bier voor 25 kronen, een glas wijn voor 30 kronen (een kroon is ongeveer 3,4 eurocent). Een bediende achter de bar, die zei wat ze moest zeggen, maar meer ook niet enwachten op je bestelling. Ook dit is in dit land

niet abnormaal, denk aan de laatste avond bij het korentreffen. Na nog enkele drankjes genuttigd te hebben gingen de meesten naar bed. Een voorspoedige reis, maar toch wel vermoeiend.

De volgende dag (donderdag 4 mei) gelukkig niet al te vroeg op, ontbijten en hups weer de bus in voor een excursie naar de Oude Stad met gids. Een vriendelijke vrouwelijke gids met baby, eerstgenoemde sprak goed Nederlands. De bekende punten, zoals de joodse wijk en andere bezienswaardigheden werden aangedaan.

Op het Plein in de Oude Stad was in de rondleiding enige vertraging door het pinnen van diverse deelnemers. Ook konden we hier de astronomische klok bewonderen, een klein meesterwerk uit de 15e eeuw. Elk uur verzamelen zich bij deze klok honderden mensen om het carillon te zien. Ook staat iets verder op dit plein het standbeeld van de Tsjechische hervormer en volksheld Johannes Huss. Vervolgens koffie met gebak in een lunchroom. Het afrekenen kon maar bij één meisje, die op haar gemak alle tafels langsging. Diverse bezienswaardigheden werden wegens tijdgebrek niet gezien, maar er kwamen nog meer dagen.

Vervolgens was er een vrije middag. Samen met Jaap en Carla Kersjes (die op eigen gelegenheid in Praag waren) hebben wij wat door de stad gedwaald met in Jaap een enthousiaste gids. Ook Ria en Jan Zaad waren hier trouwens bij. Na afloop van deze middag zijn wij weer op de bus gestapt. Wij zouden eten in hotel Evropa, maar dit was blijkbaar gewijzigd in hotel Opera. Alleen kreeg dit hotel nog een tweede groep eters en werden wij na het eten dringend verzocht het hotel te verlaten. Gelukkig dat het mooi weer was en aan de overkant een muurtje waar je op kon zitten in afwachting van de bus die een lichttoer zou gaan maken door de stad. Wij zelf zijn niet meegegaan, maar met Carla en Jaap naar een theater gegaan, genaamd Laterna Magika voor een typisch Praagse show, genaamd Kouzelný cirkus. Een zeer mooie voorstelling vol illusies, perfecte dansscènes, pantomime en zwarte magie.

Vervolgens met een taxi (de eerste chauffeur vroeg 1500 kronen, de tweede 800 kronen) terug naar het hotel en daar nog een afzakkertje genomen. Onze medereizigers hadden genoten van de lichttoer en het gezang van de gids. Achter de bar stond nu iemand die een beetje Frans sprak. Aangezien ik ook een beetje Frans spreek, was het spreekwoordelijke ijs gauw gebroken en kreeg ik zelfs een hand bij het weggaan.

De volgende dag (vrijdag 5 mei) was de dag van het concert met meerdere Nederlandse koren. In afwijking van het programma werd niet om 9.30 uur vertrokken maar om 9.00 uur richting concertzaal in Praag. Ook dit theater had weer zijn beste tijd gehad, gezien de hier en daar aanwezige witte tape om gaten af te plakken. Persoonlijk moest ik in dit theater steeds aan de Muppet-show denken, met die twee mannetjes ergens op het balkon die op alles commentaar leverden.

Het eerste koor (Midway Joy Singers) trad nogal lang op met o.a. een medley van Abba die lekker in het gehoor lag. Het tweede koor (Astens Gemengd koor) zong nummers die ook Paluda op haar repertoire heeft staan zoals Locus Iste.

En dan Paluda! Was het de onmogelijkheid om fatsoenlijk in te zingen, de slechts 9 heren en 22 dames (waaronder 4 gasten), het storende inzingen van een ander koor tijdens het optreden, vermoeidheid, zenuwen, dat het optreden van Paluda bij niet alle nummers vlekkeloos verliep en zelfs één nummer de mist in ging (vom Naschen)?

Deze vragen zullen wel onbeantwoord blijven.

Na het concert een lunch op een terras en weer de bus in voor een rondleiding in het concentratiekamp van Theresienstadt. Iedereen was stil tijdens deze rondleiding bij de gedachten aan de gruwelen die zich daar tijdens de tweede wereldoorlog hebben afgespeeld. Hoe kunnen mensen dat andere mensen aandoen?

Bij het herdenkingsmonument werd door het jongste lid van Paluda (André) een krans gelegd en na een korte toespraak door Jan zong het koor het stemmige Notre Père.

Op het programma stond nu een diner in Theresienstadt en vervolgens gelegenheid om dit burchtplaatsje te verkennen. Niets van dit alles. Weer was het programma gewijzigd en werden we na een busrit bij een restaurant in een of andere negorij afgezet. Het eten was het lekkerste wat we tot dan toe gehad hadden, maar dat personeel!! In Nederland wordt een dergelijk gezelschap met open armen ontvangen, maar daar leek het of ze het erg vonden dat je kwam. Ik heb er de gids over aangesproken. De onvriendelijkheid stamt volgens haar nog uit het communistische verleden, het interesseert hen gewoon niet. Ze gaan werken en weer naar huis. Ik zei tegen haar dat wij anders in hun ogen royale fooien zouden geven, die ze nu misliepen. Onze gids zei ook nog dat ze nog een lange weg te gaan hadden, nog veel moesten leren alvorens in 2010 ook daar de euro wordt ingevoerd. Voor ons zal Tsjechië dan wel niet meer zo goedkoop zijn.

Tijdens de reis naar het hotel hadden een aantal mensen zin om nog naar Praag te gaan. Maar te weinig om de bus te laten rijden en ook eigenlijk niet meer de moeite waard gezien de rijtijden van de chauffeur. Een taxibusje kostte 3000 kronen, wat we te duur vonden. We zijn toen nog met een aantal mensen naar een lokale kroeg gegaan waar we het nog gezellig gemaakt hebben. De kastelein kwam zeer regelmatig kijken of we nog genoeg te drinken hadden. En zo kwam ook aan deze voorlaatste avond weer een einde.

De volgende ochtend zaterdag 6 mei. Uiteraard vertrokken we op een ander tijdstip dan in ons programma stond vermeld, maar ook daar raak je aan gewend. Op het programma stond nu een bezoek aan de Prager burcht. Goede uitleg van onze charmante, vriendelijke en vrouwelijke gids die zeer veel verstand van zaken had. Ze heeft ons veel verteld o.a. over het verleden van het land en heel wat uitleg gegeven over de diverse historische

gebouwen, ook in de kathedraal. Maar de tijd was kort en het gezelschap niet altijd even snel. Zodoende hebben de meesten van ons de aflossing van de wacht niet gezien of slechts voor een deel. Na afscheid van de gids splitste het gezelschap zich. Een aantal ging rechtstreeks terug naar de oude stad, anderen gingen nog het zogenaamde gouden straatje in. Helaas werd hier ook een deelneemster van ons gezelschap bestolen van haar beurs tijdens het kopen van een kaartje voor de Gouden Straat. Er zaten niet zo heel veel kronen in zei ze, maar de beurs was een herinnering aan haar overleden man en dat vond ze nog het ergst.

Ik weet niet waarom het Gouden Straatje zo heet. Er was niets van goud te bekennen, allemaal kleine winkeltjes met in onze ogen geen "gouden prijzen". En te druk. Niet voor herhaling vatbaar. Na een "lunch" op een terras met een drankje, terug naar de oude stad via een aantal trappen met een prachtig uitzicht op Praag. Via de Karluv most (de Karelsbrug, de mooiste brug van Praag, maar druk en erg toeristisch) weer naar de astronomische klok (na nog een souvenir gekocht te hebben) en ons daar neergeveld op een van de vele terrassen met zowaar een lachende en vriendelijke ober. Maar om vier uur vertrok de bus naar het hotel, dus op tijd via de Parizska UI (de straat met de bomen) over de Cečov most (de brug met de engeltjes) naar de bus die alle dagen daar stond om ons op te halen.

Aangekomen in het hotel hadden we tot 18.30 de tijd om uit te rusten, ons om te kleden en te verfrissen. Wij zijn echter nog een uurtje naar de voor ons al bekende kroeg geweest om na onze

terugkeer op de kamer ons op te frissen en om te kleden en vervolgens al een deel van onze bagage in de koffers te pakken.

Om 18.30 vertrok de bus naar de feestavond en diner zoals vermeld in het programma. Er was echter geen diner maar een koud buffet (ook nog soep met lekkere ballen). De wachttijd voor het buffet was een klein uur. Het buffet was zeker niet slecht

maar met zo'n wachttijd vergaat je de honger. Voor de drank was er één loket met extreem lange wachttijden. Dit was echt van "hoe hou je mensen aan het werk". Bij de een je drankje bestellen, de ander tapte of schonk in, de derde zette het op een dienblad en de vierde bracht het naar je toe. Het bier smaakte niet en de wijn was ronduit smerig. Esther Schuldeis (voorheen Zaad) bracht de aangebroken fles terug en kreeg na enig aandringen een nieuwe. Waarin een niet zo groot meisje toch groot kan zijn. Maar die wijn was even smerig. Diverse leden van Paluda hadden er genoeg van en verlieten de feestzaal. De algemene conclusie was: een zeer slechte organisatie. Piet Joosten heeft zich dan ook ter plekke terecht beklaagd over deze organisatie. Niet veel later zijn wij ook vertrokken naar de inmiddels zeer bekende kroeg. Er is daar heel wat afgedronken en gezongen o.a. Mathje bedankt (ik weet niet of dat voor of na het rondje van Mathieu Crombach was). Enkele notoire feestvierders moesten natuurlijk weer langer dan de rest blijven (Vermeere, Zaad en Schuldeis). Na de laatste kronen te hebben ingeruild voor de sigaretten waar Jan Zaad niet buiten kan, togen we naar ons hotel en legden we tegen 1.00 uur onze vermoeide hoofden op de diverse kussens. Al met al toch een zeer geslaagde afscheidsavond.

En de dag van terug naar huis, zondag 7 mei. Ontbijten in het hotel en tegen 9.15 uur werd weer richting Hoensbroek vertrokken. Er werd weer regelmatig gestopt en we konden weer wennen aan de westerse prijzen. De reis verliep voorspoedig, één maal verliet de chauffeur de autoweg voor een lange file en niet zo ver van Nederland werd nog eens van chauffeur gewisseld. Tegen 21.10 uur kwamen we weer in Hoensbroek aan waar eenieder weer naar zijn of haar huis ging. Persoonlijk mag ik gerust zeggen dat ik er geen spijt van heb dat ik ben meegegaan en ik denk dat dat voor bijna iedereen geldt. Het was een zeer geslaagde reis en de weergoden waren Paluda zeer gunstig gezind.

Ik wil eindigen met een grapje van Peter Niesen in hotel Sport: "Als je hier niet elke avond dronken wordt, ben je een dief van je eigen beurs".

Jos Vermeere

Meimaand

De maand waarin Moederdag plaatsvindt en de maand van de Maagd Maria

Al in de oudheid is de vrouw gezien als degene die kracht en leven schiep en voortbracht. De Oermoeder onderhoudt het leven op aarde en draagt er zorg voor dat overal en ten alle tijden de materiële middelen aanwezig zijn voor de evolutie en voor het geestelijk universum.

Maagd Maria (in de Islam Miryam genoemd) de moeder van Christus, wordt aangeropen als zijnde de koningin der hemelen en heerseres over de Engelen en als moeder van de Zoon van God. Haar betekenis verschilde nogal eens in de loop der tijden.

In de 2^e eeuw werd ze gezien als 'de nieuwe Eva, die meewerkt aan de verlossing'. Later werd steeds meer haar maagdelijkheid beklemtoond.

In de Middeleeuwen wordt het geloof in Christus voor een groot deel verdreven voor het geloof in Maria, zij wordt gezien als een genadige, vergevende figuur. Haar zachte voorbede kan het strenge recht van God de Vader en God de Zoon opschorten en buiten werking stellen. Daarmee neemt ze een plaats in, die ze aanvankelijk niet had. Dit vond vooral plaats in de 4^e tot de 9^e eeuw, waarin God de Vader en de Zoon zó hoog geplaatst zijn in hun rechtsoordeel, dat ze voor de gelovigen alleen via Maria te bereiken zijn. Men herkent in haar de medemens, die de menselijke zwakheden kent en begrijpt en ook in de menselijke vreugden deelt.

Zij zit, als de gezegende onder de vrouwen, aan Gods zijde. Tot haar richt men de smeekbede: “bid voor ons zondaars nu en in het uur van onze dood, amen”.

Er zijn overal bedevaartplaatsen en kruisen en kappellen waar de Maagd Maria vereerd en aanbeden wordt.

Zo komen nog steeds elk jaar honderdduizenden pelgrims uit België en omliggende streken naar Scherpenheuvel om te bidden bij het Mariabeeld in de zandstenen koepelbasiliek.

Al begin 16^e eeuw trokken pelgrims naar de top van een heuvel waar een oude eik stond en daaraan hing een houten Moeder Godsbeeld. Binnen korte tijd circuleerden er berichten over genezingen op voorspraak van Maria.

De eerste regel ... en de rest?

In de Notenkraaker van juni 2005 stond het lied ‘de winter is vergangen’. We kregen toen van Carla Kersjes dit Marialied toegestuurd, wat op dezelfde wijs gezongen wordt.

GOD GROET U, ZUIV'RE BLOEME

God groet u, zuiv're bloeme, Maria maged fijn.
Gedoog dat ik u roeme: Lof moet u altijd zijn.
Als gij niet waart geboren, O reine maged vrij,
Wij waren allen verloren, Aan u beveel ik mij.

O roze zonder doren, O violette zoet.
O bloeme blauw in't koren, neem mij in uw behoed.
Vol liefde en gestadig Ootmoedig zo zijt gij.
Och, wees mij toch genadig, Aan u beveel ik mij.

Met recht zijt gij verheven Al boven d'eng'lenschaar.
Al ben ik hier gebleven, Mijn hart is bij u daar.
Och wil mijn tocht geleiden, Staat gij mij altoos bij.
En wil van mij niet scheiden, Aan u beveel ik mij.

Ingezonden door: Carla Kersjes

Mijn liefste wens

Opnieuw geloven in de mens
met altijd wijzen op zijn falen
maar duizend malen weer herhalen
Dat hij een deel is van Gods plan ...
daar wordt de wereld mooier van.

*Toon Hermans,
ingezonden door Helga*

Concertreis naar Praag

Op 3 mei jl. was het zover. Onze concertreis naar Praag kon beginnen. Het weer was goed: we hebben alle dagen mooi weer gehad.

Over de stad Praag hebben we al veel kunnen lezen in de Notenkraaker van maart 2006.

Praag is een mooie stad, de excursies die we hebben gehad, waren goed. We hebben veel gezien en gelopen. De rondrit door Praag met het treintje was ook heel leuk.

De sfeer was goed: als we na de excursies vrij waren en we kwamen elkaar tegen, was er altijd een praatje of we liepen samen verder. De laatste avond, dát was Paluda op zijn best, samen lachen en zingen, een grote familie!

Na het concert op de 3e dag hebben we een bezoek gebracht aan het concentratiekamp Theresienstadt. Dat was emotioneel. Na het leggen van de bloemen bij het monument en het zingen van "Notre Père" was het stil. Heel indrukwekkend.

Ik denk dat we terug kunnen kijken op een fijne concertreis. Hierbij wil ik de gelegenheid aangrijpen om iedereen hartelijk te

bedanken die mij geholpen heeft bij het op- en aflopen van de trappen.

Mia Rutten

Belangrijk is niet alleen de weg die je gaat,
Maar ook de sporen die je achterlaat.

Richt je blik altijd naar de zonzijde en de schaduw zal achter je vallen..

Geluk

Geluk is uitgerust wakker worden,
Diep ademen voor het open raam.
Geluk is voelen dat je een mens bent,
Leven en handelen onder eigen naam.

Geluk is muziek die je zelf componeerde,
Een lied dat je zomaar bij het afwassen zingt.
Geluk is je lijf, dat nog soepel en recht is,
De stem van je geest, die steeds duidelijker klinkt.

Geluk is een hand die je zegt zonder woorden:
Ik ben er nu – op dit uur voor jou.
Geluk is herinnering aan het kind dat eens speelde,
En de hand van een kind dat trekt aan je mouw.

Geluk is geen huis met zwembad of sauna,
Geen supersnelle wagen, geen 'ik wat meer dan jij' .
Geluk is geen artikel dat je ergens kunt kopen,
Of er van hopen: misschien geeft iemand het mij.

Geluk is de oogst van wat je zaaide in je leven.
De bron waaruit je put en uitdeelt onbeperkt.
Gelukkig de mens voor wie deze woorden zijn geschreven.

Ik werk voor wat ik lief heb, ik heb lief waarvoor ik werk.

Els & Math Schaepkens

Donateursaktie

De jaarlijkse rondgang langs de donateurs is weer achter de rug. We mogen terugzien op een mooi resultaat.

Langs deze weg willen wij alle donateurs hartelijk danken...

Tevens spreken wij de hoop uit dat wij ook het komende jaar weer op uw zeer gewaardeerde steun mogen rekenen.

Nogmaals, hartelijk dank namens de vereniging.

En leden van Paluda – u weet het ...

“ Zij steunen ons – steun hen ook “

Peter en Mathieu

Klaagbrief aan de belastingdienst

Weledele heren,

Ik ontving uw aanslagbiljet voor de inkomstenbelasting over het afgelopen jaar. Helaas kan ik hier niet aan voldoen om volgende redenen:

Sinds jaar en dag betaal ik al loonbelasting, onroerendgoedbelasting, inkomstenbelasting, personeelbelasting, vennootschapsbelasting, vermogensbelasting, weeldebelasting, straatbelasting, hondenbelasting, motorrijtuigenbelasting, dividendbelasting, grondbelasting, alcoholaccijns, benzineaccijns, invoerrechten, uitvoerrechten, gemeentelijke leges, overdrachtskosten, schrijfkosten etc. etc.

Daarnaast wordt van mij regelmatig een bijdrage verwacht ten behoeve van het leprafonds, het astmafonds, het bedrijfsfonds, het pensioenfonds, het ziekenfonds, het personeelsfonds,

evenals vakvereniging, bedrijfsvereniging, sportvereniging, kerkvereniging en kruisvereniging.

Van mijn bescheiden loon draag ik tevens bij aan WW, AOW, AWW, BTW, WWW en weet ik niet wat voor weëen nog meer.

Regelmatig komt men collecteren voor het Rode kruis, het Groene Kruis, het Oranje Kruis en Joost mag weten wat voor een regenboog van kruisen nog meer.

Ik heb me zorgvuldig gehouden aan de wettelijke bepalingen en regelingen betreffende de grondwet, de vreemdelingenwet, de wegenwet, de verkeerswet, de bijstandswet, de werkeloosheidswet en het verdere arsenaal wetten.

Door dit alles weet ik niet meer, waar ik leef, hoe ik leef en of ik überhaupt nog leef.

Gedurende mijn hele leven ben ik beboet, bestraft, bediend, begeleid, beoordeeld, behandeld, bekeurd, belast, beroofd, berecht, berispt en verder uitgekocht, uitgekozen, uitgemolken, uitgekeerd, uitgebeend, uitgezonderd, uitgeloot, uitgebuid, uitgezocht, uitgemergeld, uitgezongen, uitgemaakt, uitgescholden en uitgekafferd.

Het is zelfs zover gekomen, dat ik zoveel schulden heb, dat ik niet meer weet wiens eigendom ik op dit moment ben. Mijn hele leven heb ik doorgebracht met het invullen van formulieren. Ik heb al ontelbare malen verklaard dat ik geboren ben, en zo ja, waar.

Ook heb ik al meer dan honderd maal verklaard dat ik gehuwd ben en wel met nog steeds dezelfde vrouw, maar dat wil men blijkbaar niet geloven. Al met al zie ik het op dit moment niet meer zitten. Ik ben volledig uitgeput. Aan uw verzoek zal ik, zoals hier reeds in de aanhef van deze brief vermeld, dan ook niet kunnen voldoen.

Ingezonden door: Tonny Hendriks

De les van de vlinder

Op een dag ontstond er een klein gaatje in een cocon. Een mens die toevallig voorbijkwam, stopte en observeerde urenlang de vlinder die uit alle macht probeerde door dit kleine gaatje te kruipen.

Na een hele tijd leek het alsof de vlinder het opgaf en het gaatje bleef nog steeds even klein. Het zag ernaar uit dat de vlinder alles gedaan had wat hij kon en dat hij niets anders meer kon doen.

Toen besloot de mens om de vlinder te helpen: hij nam een zakmes en opende de cocon. De vlinder kwam er meteen uit. Maar zijn lichaam was mager en versuft; zijn vleugels waren niet goed ontwikkeld en bewogen amper.

De mens bleef hem gadeslaan in de veronderstelling dat de vleugels van de vlinder zich ogenblikkelijk zouden openen en in staat zouden zijn het lichaam van de vlinder te dragen opdat hij zou kunnen wegvliegen. Dat gebeurde niet!

De vlinder bleef zich gedurende de rest van zijn bestaan voortslepen over de grond met zijn magere lichaam en verschrompelde vleugels. Hij heeft nooit kunnen vliegen.

Wat de mens, met zijn vriendelijke en behulpzame gebaar, niet begreep is dat de doorgang door het smalle gaatje van de cocon een noodzakelijke inspanning was voor de vlinder om de vloeistof vanuit zijn lichaam in de vleugels te doen stromen om te kunnen vliegen. Het was de mal waar het leven hem deed doorgaan om te groeien en zich te ontwikkelen.

Soms is inspanning net hetgeen we in ons leven nodig hebben. Als men ons toeliet ons leven te leiden zonder hindernissen te ontmoeten zouden we beperkt zijn. We zouden niet zo sterk zijn als we nu zijn. We zouden nooit kunnen vliegen.

Ingezonden door: Anneke Knol

De Notenkraaker

Onlangs was ik in Arnhem in de dierentuin en daar zag ik in een voliëre een vogeltje dat de naam Notenkraaker had. Ik vond het wel leuk om wat meer bijzonderheden over dit kleine vogeltje (dat uiteindelijk de naam van ons verenigingsblad draagt) op te zoeken. Ik vond de volgende gegevens.

De **notenkraaker** (*Nucifraga caryocatactes*) behoort tot de "kraaiachtigen".

Deze vogel is in de Benelux een dwaalgast.

De notenkraaker is een vogel van het hoge noorden, hij komt voor vanaf Scandinavië via Siberië tot in Japan met name in naaldbos.

Net als de Vlaamse gaai verstopt hij zaden en noten als wintervoorraad. De Alpenden (*Pinus cembra*) heeft op die manier veel van zijn habitat weer kunnen innemen nadat hij eerst door de mens was gekapt.

Veldkenmerken. 30 cm. Kop, boven- en onderdelen chocoladebruin met witte vlekken (behalve op kruin), vleugels en staart zwartachtig, witte staartrand. Onderstaart en anaalstreek wit. Lange, krachtige, zwarte snavel. Juveniel gelijk maar iets lichter gekleurd en minder gevlekt. Vlucht langzaam en zwaar.

Geluid. Gewone roep een hoog, raspand 'tsjerr' en een gaaiachtig 'skraaawk'. In broedtijd ook een scala van vloeiende, babbellende en klikkende geluiden.

Voedsel. Voornamelijk dennenzaden en hazelnoten, ook insecten. Legt wintervoorraad aan.

Voorkomen. Plaatselijk een algemene standvogel; soms 's winters grote invasies in West-Europa.

Habitat. Voornamelijk bergstreken met naaldbos, maar soms ook in loofbos en in laagland.

Pauline Döpp

Van de ontspanningscommissie

Boottochtje op de Maas en lunch na afloop

Als afsluiting van het zangseizoen heeft de 'Ontspanningscommissie' bovenstaand boottochtje gepland op **zondag 2 juli** aanstaande.

We stellen voor om elkaar die dag om 11.00 uur te ontmoeten in de hal van het NS-station in Heerlen, bij het bloemenstalletje.

Er vertrekt een trein richting Maastricht om 11.20 uur.

Natuurlijk kan ook op eigen gelegenheid gereisd worden, maar het voordeel van reizen per trein is dat er op die manier parkeerkosten worden vermeden en dat er eventueel ook zonder problemen een glaasje geestrijk vocht kan worden genuttigd.

Aangekomen op station Maastricht wandelen we over de brug naar rederij Stiphout en is er nog tijd tot 13 uur voordat onze boot vertrekt. We varen over de Maas tot aan de Belgische grens en weer terug. De zon hebben we alvast mee besteld!

Naast de rederij is Brasserie Bonhomme gevestigd, een gezellige gelegenheid, waar na afloop van de tocht een lekkere lunch wordt geserveerd.

Dit reisje wordt jullie aangeboden voor de vriendelijke prijs van € 10,00 per persoon. Voor partners en introducés is de prijs €15,75.

We hopen dat er velen mee zullen gaan en dat het een geslaagde zondag gaat worden.

Vlooiemarkt in Megaland

Op zondag **13 augustus** vindt er in Landgraaf een openlucht vlooiemarkt plaats in de Bioscoop van Megaland, een heel gezellige gebeurtenis zegt Joke Cremers.

Zij oppert daarom het plan om elkaar op die dag weer eens te ontmoeten, vlak voor de start van het volgende zangseizoen. Voor degenen die dit idee wel aanspreekt stellen we voor om samen te komen op de markt in Hoensbroek en dan met zoveel auto's als nodig naar Landgraaf te rijden.

Wie mee wil wordt daar om 12 uur verwacht. We kunnen dan onderling afspreken hoe laat we vanuit Landgraaf weer terug rijden richting Hoensbroek.

Wie gaat er mee?

Tot ziens, namens de Ontspanningscommissie, Ans Lamers

Van de zieken dienst

We gingen op bezoek bij Marietje Scholl in het ziekenhuis te Brunssum op de transferafdeling. We hebben maar even met haar gesproken want ze voelde zich niet zo goed. Ze wenste ons een goede reis naar Praag en wij haar van harte beterschap. We wensen iedereen een probleemloze vakantie toe.

Kitty en Els

Agenda

- 24 juni Midzomernachtcultuurfestival Kasteel Hoensbroek.
- 2 juli Boottochtje op de Maas met lunch
- 4 juli Laatste repetitie voor de vakantie
- 13 augustus Vlooiemarkt Megaland, Landgraaf
- 15 augustus Eerste repetitie na de vakantie.
- 17 september Concert i.v.m. 100 jarig bestaan Grote St. Jan te Hoensbroek
- 21 oktober Stichtingsdag
- 29 oktober Najaarsconcert in de Pelgrimskerk te Treebeek
- 1 december Concert te Neer ?
- December Sinterklaas-en/of kerstviering

Als je spijt hebt van gisteren
En bang bent voor morgen
Probeer dan vandaag gelukkig te zijn

Weetje

In Venetië werd in het jaar 1501 (15 mei) het eerste muziekboek gedrukt door Ottaviano Petrucci

